

Jeseni bo krožna proga v obratu

Če pojde vse po sredi, se bomo v decembru že vozili po novi tramvajski krožni proggi

Ljubljana, 1. avgusta.
Mot da smo na tramvaj povsem pozabili — nihče se več ne briga mnogo zarj in nikogar ne zanima posebno, ali bodo kdaj razširili tramvajsko omrežje in kdaj bodo zgradili krožno progo. Vse pridobitve zbrane pri nas skoraj ena in ista usoda: v začetku se neznančno navdušimo za vse, a kmalu se »navljamamo« vseh novotvarij. V začetku smo se tako navduševali za tramvaj, ko smo dobili nove tramvajske vozove, da smo jih sprejeli kot narodne junake na kolodvoru in z nepisano vnenjem smo jih naskakovali, ko so začeli voziti, da je bila cestna železnica nekaj dni visoko aktivna in je navdajal vse nepopisni optimizem. Teden na najbolj nikomu prislo niti na mises, da bo uprava cestne železnice moralata tako hitro zviziati vozino. Zadnje čase namreč tramvaj ni več nobena atrakcija in gospodje so izračunali, da bi tramvaj ne bili več aktiven, če bi ne zviziši vozino. Vprašanje je pa še kaj bo veden, če bo aktiven zdaj. Človek bi misil, da je na progi pošta-St. Vid na najbolj živahen promet, v resnicu je pa zlasti zdaj poleti na nji skoraj popoln zastoj. Šiškarji imajo lepo cesto, ki jih veže s središčem ter se zelo malo vozijo s tramvajem, kot da ga nič ne pogrešajo. Na progi proti Viču ni mnogo boljše. Zjutraj in zvečer je tramvaj zaseben vsaj za silo, podnevi se pa prepeljava češče povsem prazen.

Najboljši promet je še vedno na starri progi, seveda pa ne zadovoljiv. Toda starra proga je prav v obupnem stanju. Ze zdavnaj bi jo morali obnoviti, izmenjati tircice in zgornji ustroj. Toda morali so vedno kapitulirati pred denarnimi težkočami. Ce bi šlo po programu, bi bila starra proga že zdavnaj obnovljena in zdaj bi lahko že gradili zadnjo progo na periferiji. Menda smo zaradi tega postali že kar apatični, da smo povsem ravnušči za gradnjo krožne proge, ki je vendar izredno pomembna gradnja po tolikih in tolikih težkočah. Od krožne proge je tudi odvisno, da se dvigne promet na cestni železnici. Vsač upaj, da se bo. Že zaradi tega ima krožna proga velik pomen, ker bo zdaj zvezan vzhodni del mesta s kolodvorom s krajšo progo. Dosele smo se vozili na kolodvor po takšnem ovinku kot označuje ljudska rečenica indirektno poseganje v žep. Promet je pa na starri progi počasen tudi zato, ker so tircice povsem obrnjene in bi bilo samo povrjanje brez pomena. Samo dva izhoda: ali obnoviti staro progo, ali pa povsem ustawiti promet na nji. To velja tudi za dolensko progo, ki je ne bodo mogli več dolgo vzdrževati. In v resnicu je tudi bolje ustawiti promet kot vzdrževati ga z izgubo v sramoto mesta. Bodimo odkriti: naš tramvaj je kaj komična propaganda za naše napredno mesto. Tuji se mu morajo le smejati. 30 let pomeni ogromno v dobi našo naprednega tehnike in naš tramvaj je še starejši. Najbrž je najstarejši v Evropi, da imamo torej tudi ta rekord. Stari vozovi, čeprav imajo nove motorje, galopirajo po progi (ki je takšna, kot da je samo markirana), kot Krpanova kobilka. Potnik lovi ves čas ravnotežje ter se boji, da bo vse skupaj vzel vrag. Vozovi se zaletačajo ter mejajo kot Noetova barka in morajo občudovati vodstvo, de kljub temu še vseeno vzdruži reden promet.

Zato je gradnja krožne tramvajski proge za nas še poseben dogodek, ki smo ga res lahko veseli. Nedavno se nas »tolazili«,

da ne bo lotos na krožno progo, čet, da ne morejo dobiti tiskin, ki so jih narodili v Avstriji. Zdaj so zadovoljno uredili tako, da dobre te teden tircice in jih zelo polagati. Proga so začeli graditi 6. julija v smerti od Šarabona na Jegličevi cesti proti kolodvoru. Kako grade tramvajski progi, so se meseči že dobro poučili, ko so občudovali gradnjo nove proge. Najprej morajo izkopati temelje, ki so navadno pol metra globoki. Stara proga nima niti temeljev, kar ni takšna nesreča, ker so stari vozovi lahkhi (okrog 5 ton). Nova proga pa ima torej pol metra močne temelje. Fundirajo jih z lomljivim kamnom, ki ga dovažajo iz Podutika s tovornimi avtomobili. Uprava cestne železnice je imela 5 avtobusov, ki so bili v prometu med Ljubljano in Posavjem. Zdaj so jim pa prišli zelo prav. Predelajo so jih v tovorne avtomobile. Dovažanje kamenja je najbrž način ocenejše. MZD kopije temelje v svoji reziji. V začetku je bilo zapošlenih okrog 25 delavcev, zdaj jih pa kopije 40. Temelje fundira tvrdka Siemens, ki bo polozila tudi tircice in montirala zgornji ustroj. Tircice bodo pa varili delavci MZD. Pozimi so tudi pripravili v svoji delavnici drogove za električni vod. Skrbeli so torej, da bi bila proga čim cemnejša in da bi dobili delo predvsem naši delavci.

Včeraj so kopali temelje že pred kolodvorom, v parku, kjer so navadno parkirali avtomobili. Toda izkopali so temelje do tja šele za en tir. Za oba tira ne morejo kopati hrakat, ker so ceste preozke. Čim bo doigran en tir od Šentpetrske cerkve do kolodvora, začno kopati temelje za drugega, da bodo lahko metalni material na doigrjen tir. Te dni bodo temelji izkopani za en tir do Tyrševe ceste, nakar začne od tam kopati v nasprotni smeri. Ko bo zgrajena nova proga, začno obnavljati staro, kolikor je prihaja v poštov za krožno, t. j. od kolodvora do Hrvatskega trga. Krožna proga bo v vse dolžini dvotirna, zato bodo morali kopati temelje še skozi mestno središče za dva tira, razen na Tyrševi cesti med pošto in Gospodarsko cesto, kjer je del nove proge. Pred Evropo bodo naredili priključek v loku na Šišensko progo, da bodo zjutraj lahko vozili direktno na krožno progo iz Šiške proti glavnemu kolodvoru. Na Masarykovi cesti bo vozil tramvaj po sred skozi park, ne po levih cesti kot doslej. Obe cesti bosta prosti za vozni promet. Električno uro bodo morali prestaviti, ker stoji baš sred proge. Najbrž bo napotni tudi ura pred Evropo, ki jo pa bodo lahko postavili na prometni otok, ki bo zgrajen na krizišču tramvajskih prog. Otok zgradi mestna občina. Mestno cestno nadzorstvo gradi kanalizacijo ob krožni progi, kjer še ulice niso povsem kanalizirane. Kanal so polozili že v zgornjem delu Jegličeve ceste in na Hrvatskem trgu. Zdaj delajo na Sv. Petra cesti med Hrvatskim trgom in Fügnerjevo ulico. Ker bodo morali obnoviti staro progo tudi na Zaloški cesti, bo treba tudi tam izpolniti kanalizacijo. Na Hrvatskem trgu zo gradili novo lino trafiko, ker bodo morali stare podeliti, ki stoji baš na ovinku, kjer proga zavije s Sv. Petra ceste na Jegličevi cesto.

Jeseni se bomo baje že vozili na novi krožni tramvajski progi, ki mora biti doigranjena vse do decembra. Mnogo je pa še odvisno od vremena, kdaj bo delo končano.

Plavalni dvomatch Ilirija : Viktorija

Veliko zanimanje občinstva. - Plavalci so postavili štiri nove rekordanje

Ljubljana, 1. avgusta.
Poslovilna prireditev ilirijanskih plavalcov, ki odpotujejo jutri na juniorsko državno prvenstvo v Split, je privabila senci na kopalische Ilirije veliko množico občinstva. Gledalci ni bilo žal, dvomatch med Ilirijo in Viktorijo je bil izredno zanimiv in je silno navdušil gledalce, ki niso štendili z odobravanjem. Sportna Ljubljana je pokazala, da pravilno pojmuje sport in da se ne ravna po načelu: zob za zob, zahteva pa od gostov fairnes.

Zopet so padali rekordi, plavači so postavili 4 nove marke, od katerih pa bodo priznani le trije. Wilfan je zboljšal svoj lastni rekord na 100 m hrbtno za skoro 2 sek., ni pa nastopil v predpisanim trikotju in zato njegov čas ne more veljati kot nov rekord. Najprej je padel star rekord Prekuhove (Primorje) na 200 m prsno od 1. 1931. Wimmer ga je zboljšala za dobrih 6 sekund. Tudi moški niso hoteli zaostati in sta kar dva plavača na isti progi zboljšala lanski rekord Ferčka (Gradjanški, Karlovac). V predzadnjem plavalni točki je padel tudi najmlajši rekord, ki ga je Šelev v soboto postavila Ilirija. Ilirjanke so takrat zboljšale rekord na 3×50 m mešano, ki ga je držala Viktorija skoro za 4 sekunde, poizkus zopetno osvojitev pa je Viktorija uspel in je čas Ilirije zboljšala za nadaljnji 2 sekundi.

Točke so se vrstile naglo druga za drugo, da občinstvo ni bilo treba čakati. Nestrpo so pričakovali waterpolo tekmo. Splošno je bila želja, da bi se Ilirija revanžirala za svoj nedavni poraz na Sušaku in so zato gledalci bodili na ves glas domače. Podžiganje je po kmalu potihnilo, ko je Viktorija po nadmožni igri vodila najprej z 2:0 in je po odmoru povisala celo na 3:0. Šelev, ko je Ilirija zntala na 3:1 je občinstvo postalo zopet gladino. Končno so domači zabil še dva gola, kar je spredelo občinstvo z velikim navdušenjem. Rezultat so bili:

100 m prsno, gospodje: Za Ilirijo sta startala Fritsch in Lavrenčič, za Viktorijo pa Mini in Golob. Prvih 50 m so bili skoro vsi na enaki višini in je le Fritsch obrnil v času 29.2 za malenkost pred ostalimi. V finisu je sigurno zmagal z najboljšim časom, ki ga je dozajal dosegel v sladki vodi. Lavrenčič je bil siguren tretji in je prav tako dosegel dozajal svoj najboljši čas.

1. Fritsch 1:05, 2. Mini 1:05.8, 3. Lavrenčič 1:07, 4. Golob 1:08.9.

200 m prsno, dame: Zlata Wimmer (Viktorija) je napovedala rušenje rekorda in je uspela v solo plavjanju s časom 3:32. Prvih 100 m je preplavala v 1:37.2. Stari rekord Prekuhove je znašal 3:38.2, vendar je pa Wohlhart (Ilirija) še na tronatchu

Petrovič, Fritsch) 3:27.6, povprečno 29.5, 2. Viktorija (Polč, Marčeta, Mim, Golob, Cirkovič) 2:32.6, povprečno 30.5, 3. Ilirija II (Fettich, Čuden, Šerbec, Lenart, Fuchs) 2:36.6, povprečno 31.6.

ILIRIJA : VIKTORIJA 3:3 10:2

Nato so nastopili subjuniorji Ilirije v waterpolu, saj nini pa I. moštvi Ilirije in Viktorija. Ilirija v postavi: Lovar, Jančnik, Širovnik, Turnšek, Jevš, Fritsch, Milavec; Viktorija pa: Pavšič, Seiler, Golob, Marčeta, Mim, Potič, Grkinčić. Sodnik: G. Kramarski.

V prvem polčasu je Viktorija predved-

la znatno boljšo igro. Zabil je dva gola

po Grkinčiu dočim so Ilirijani streljali sicer mnogo, toda slab in je odlični Pavešič držal vse strele. Drugi polovici je Viktorija kmalu povila na 3:0, nato pa so domači prevzeli igro v svoje roke in so popolnoma gospodarili na igrišču. Zabil so v kratkih presledkih s golom po Fritschu, Ješku in Milačku. Viktorija je od lani silno napredovala in bo nevaren konkurenca celo Jugu. Ilirija je predvedla še po odmoru običajno igro.

FG Wien : Ilirija

Letošnja mednarodna nogometna sezona je v Ljubljani prav pestra. Tako smo imeli letos v gostih že budimpeštske in dunajske profesionalne, posetili so nas pa tudi Čehi in Rumuni. V začetku bomo spet videli dunajske profesionalne. Ilirija je včeraj zaključila dogovor z FC Wien, ki ga

v Ljubljani bolje poznamo pod imenom Nicholson, kakor se je klub še pred kratkim imenoval, ki pa po fuziji z nekim drugim klubom spremenil ime. FC Wien spada med boljše dunajske moštva in je v prenesteni tabeli med takozvanom gorjivo hišo.

Nedavno je z velikim uspehom začel

turnejo po severnih državah Evrope, kjer je korakal od zmage do zmage in so povsod občudovali njegovo igro.

Ko maj se je moštvo vrnilo na Dunaj, še potuje v Italijo in se bo na poti ustavilo tudi v Ljubljani, kjer nastopi v četrtek v nočni tekmi proti Iliriji.

Ilirija se je z FC Wien že srečala pred

leti ob priliki gostovanja na Dunaju. Ta-

krat se je klub še imenoval Nicholson in mu je Ilirija podlegla 7:2. Obe moštvi

se so takrat nista dosti spremeniли in na-

stopita domala z istimi igrači. Pri Dunaj-

čanah sta zlasti na glasu strelci Waitz; o

nujnih strelih bi mogli Ilirijani zapeti le-

po pesmico. Sploh je moštvo izredno iz-

enačeno v vseh delih in nima slabih toč-

O posameznih uspehih enajstorice bomo

še poročali.

ZVOČNI KINO »SOKOLSKI DOM« V ŠISKI

Tel. 33-87.

Danes ob 14.00, sreda ob 14.27 in 1/29., četrtek ob 1/29. ura zvečer

MAGDA SCHNEIDER in GEORG ALEKSANDER

v veseli opereti smeha in zabave

,Pardon gospodinčna“

HALO! HALO!

»ŽENA IN DIPLOMAT« MARTHA EGGERT

Za javno kopalische v Hrastniku

Hrastnik, 31. julija.

Kjerkoli igra denar svojo vlogo, vidi-
mo, da v naših industrijskih krajih radi
pomanjkanja denarja zapadejo vse tako
lepo in koristno zasnovane akcije hitri-

ko čitamo poročila iz raznih manjših
krajev naše ožje domovine, kako občini
ali zasebniki grade javna kopalische, ki
dostikat in v večini primerov služijo samo
krajevnim potrebam, nastaja vprašanje,
zakaj bi nekaj sličnega ne bilo mogoče v
Hrastniku.

Dočim bi drugod za silo šlo tudi brez
tekli kopalische, ker imajo kraji na razpolo-
ganju dovolj sveže zdrobe za kopanje, v
Kamnu pa je tako kulturno razma-

ne in izživi ter s takimi navdušenjem raz-
kazuje svojo svetkoško občino in srčno omil-
ko, da ima centrala javnih tehnic v Beo-
ogradu in njej najlepšo sodbo. Pravi nam-
reč, da tako ne civiliziranih in surovih raz-
grajevci ni niti v Makedoniji, niti tam ob
armavški meji. O naši mladi gospodini smo

smeli priskočiti že večkrat napisati prav las-
kavo sodbo, ko je pustošila naše nasade in

razbijala po niti, klopila v svetiske ter lo-
mita in ruvala cvetje. Gotovo je bilo v naj-
večje zadosežje, ko izake njeni občini

zadosežje, ki so občini, da so imeli v Kamni gorici skoraj

štiri tedne.

Včeraj popoldne so se ljudje smehljajo-

ozirali za mestnim avtobusom, ki je peljal

37 dekkic na Kamno gorico. Avtobus je bil

več v cveticah, še lepo in veselje je bil

pa okraja z živžavom, vzdolki in pesnič-
ami srečnih dekkic, ki so za 24 dni za-
puščale dočne mesto. Od 6 do 14 let

so punčke stare, vse pridne in dobre

češči mestnih uslužencev, a prav tako

vse potrebe zlatega solinca, čistega zra-
ka in ozljivajoče bistre vode. Bolniška

blagajna mestnih uslužencev jim je pre-
skrbel brezplačno počitnice s petkratno

A. D'Emery

134

Dve siroti

Roman

Častniki so kockali ... vojaki so jih pa posnemali.
— Ječanji nemara tudi.
— Seveda ... In tako sem sklenil neke nedelje pobegniti ...
— In ste to tudi storili?
Namesto odgovora je Rumignac upril pogled v njegov nos in vprašal:
— Ali nosljate tobak?

To nenadno vprašanje je spravilo Picarda v zadrgo, ker ni vedel, kaj bi odgovoril. Zanesljivo se na naključje ni hotel odgovoriti točno.

— Kakor nanese, — je dejal smeje. — nosljam ali ne nosljam ... kakor pač nanese.

— No, dragi moji, moral se boste navaditi, da boste imeli vedno pri sebi polno tabatiero ... Če bi jaz ne bil vajen nosljati, bi bil še zdaj čepel v trdnjavu teh vržnih Angležev.

— Tega pa res ne razumem.

— Pasja diaka! Kam bi pa prišli, če bi vsi ljudje vse razumeli. In če bi vsi razumeli to, bi morali biti ječarji in vojaki na straži presneto opreznii.

— Ali se pa vaše sredstvo ne zdi že na prvi pogled sumljivo?

— Niti najmanj. Najprej si mislite, da so vas zaprli ...

— Brrr ... Brrr! ... Kar mraz me spreletava! ... Raje bi bil ječar.

— To ni mogoče.

— No, se pa zadovoljimo z jetniki.

— Sedite torej v ječi, v angleški trdnjavi, in imate veliko tabatiero, natačeno prav do pokrovčka.

— Dobro.

— Dolgo že razmišljate, kako bi jo poprili.

— Res je.

— Čakate samo, da vam priskoči na pomoč srečno naključje.

— Da, to je baš najtežje ... vedeti, kateri trenutek je najugodnejši.

— Če sem vam že povedal, da je to nedelja, se ne morete zmotiti.

— Ah! — je vzdihnil Picard in oči so se mu zaiskrile.

— Da, nedelja je pri nas dan počitka in vsi častniki so prosti; to pa pomeni, da je splošen praznik.

To si je treba zapomniti, — je vzkliknil Picard, ki je bil za hip pozabil na svojo vlogo. Toda videč, da se je zaletel, je brž pripomnil:

— Ali mi verjamete, da sem se popolnoma vživel v kožo tega zaprtega dobrodošnega? ... V glavo sem si vtepel misel, da bom na vsak način zaprt ... Tako, dragi moji, zdaj pa nadaljujmo. Dejali ste, da je ob nedeljah ...

— Poveljnik trdnjave priepla obeče za vse častnike in bi se ne bil dal motiti za vse na svetu.

— No, čas obeda je bil torej najprikladnejši za vaš načrt, a?

— No, no, kam se vam pa tako mudri!

— Mudi se mi zelo, ker sem jetnik, — se je zasmiral Picard.

— Bravo, gospod Picard, vesele ljudi imam rad. No, dobro. Vse je bilo kakor tu, bilo bi bolje izbrati uro obeda pri guvernerju tem bolj, ker je to tudi trenutek, ko prinaša ječar jetnikom hrano.

— Dobro ... Le nadaljujte.

— Poslušam napeto ...

— Tudi jaz poslušam.

— No, kmalu zasišim, da prihaja mož, ki ga pričakujem.

— Slišim ga! — je dejal Picard.

— Ustavi se pri celici, ki je nasproti moje.

— Dobro! ... Srce je vam močno utripalo, je-li?

— Kako bi mi ne utripalo! ... Toda tisti hip se za srce nisem zmenil, ker sem imel dovolj drugih skrb.

— To je res.

— Pripravljal sem se ...

— Kako?

— Evo, vzemite mojo tabatiero!

... Ne, to ni potrebno! ... Mislite si samo, da — vi, ki imate svoje misli — da ste že vnaprej previdno stresli tobak iz tabatiere v žep ... stresi

— Stresel sem ga ... to se razume.

— Čim se ječar približa ...

— Tresem se ...

— Saj ni primeren trenutek za to, da bi se človek tresel, tristo vragov!

... Vzamem tobak v pest ...

— Imam ga polno pest ...

— Ključ zaškrilje v ključavnici in vrata se odpro ... Ječar se prikaže na pragu ... Vstopi in ker nima rok prostih, kajti v eni drži skledico z juho in kruh, v drugi pa vrč in kozarc, izrabim ugodno prilik ...

— Ah, vi ...

— In mu vržem prgišče tobaka v oči! ...

— Naprej, naprej! — mu je prigovarjal Picard.

— Vse izpusti in se v silnih bolečinah zgrudi ... Tedaj pa planem nani.

— In potem?

— Potem pa, ker je treba preprečiti ječarju vsako kretnjo, zlasti pa klicanje na pomoč ...

— Ha, to bo nemara najtežje.

— Kaj še! Novincu morda res; toda ker sem bil navihanc, sem imel že pripravljen robec in zamašek ...

— Kaj? ... Vse to ste storili?

— Se več ... Ker je ječar odpiral usta, da bi kričal, sem mu potisnil v grlo prgišče tobaka, potem, ko sem ga imel povsem v oblasti, sem mu pa zamašil in zavezal usta tako, da ni mogel spraviti iz sebe nobenega glas.

— Toda ječar je imel proste roke, — je pripomnil Picard.

— Eh, kako naivni ste; mar jih nibrati za to, da bi si mel oči, ki so ga strašno pekle? ... Mislit je, da bo oslepil, in malo se je brigal za jetnika; prva skrb so mu bile lastne oči.

— Cudno ... prečudno ...

Picard ni mogel prikriti zadovoljstva, ki ga je čutil med ječarjevim pripovedovanjem.

— Angleški ječar se je bil ujem v spremno nastavljen past in ker sem imel pripravljene tudi že vrvice, spletene iz rjuhe, srajce in vsega, kar mi je prišlo pod roke — jetniku se vedno posreči napraviti, kar potrebujem ...

— Dobro, že razumem, imeli ste torej vrvice ...

— In začel sem trdno zvezovati ječarju roke ...

— Potem pa še noge ...

— Res je. In ko je bil dobro zvezan, sem imel dovolj časa, da sem poiskal.

— Iskali ste, kje je bil pustil tesar luknjo.

— Toda to ni bilo vse, če sem imel ključe, dragi moji; za pobeg je bilo treba še nekaj drugega.

— Kaj pa? — je vprašal Picard prestrašeno.

— Preobčeli se je bilo že treba. Brez tega bi me bili zgrabili na prvem koraku ...

— In vtaknili nazaj v ječo ...

— Seveda! ... In temu se je bilo treba izogniti, dragi moji, — je dejal Rumignac smeje.

— Toda preobčeli se ni tako lahko.

— Kaj nisem bil že vsega našel? Mar nisem imel potrebne oblike pri rokah?

Bodočnost „letečih ladij“

Kaj pravi znani švicarski tovarnar Dornier o prekoceanskem potniškem prometu z letali

Švicarski tovarnar Dornier, znan po svojih letalih DOX, piše v francoski reviji „L'Aeronautique“ o bodočnosti letečih ladij, podobnih letalom DOX. Po njegovem mnenju je jasno, da morajo biti za polete čez ocean dolčena letala hidroavioni, torej letala s čolnički in pa taka, ki je njih trup priklenut za spuščanje in startanje na vodni gladini. S tem mnenjem se pa ne strinjajo vsi strokovnjaki. Mnogi trdijo, da bo za prekoceanski zračni promet prikladnejši aeroplani, ki je lažji in ima tudi večji akcijski radij, kakor hidroplani. Toda pogoj za varen polet čez ocean s korigirano obtežitvijo pri aeroplani je daleč niso doseženi. Dosedanjem prekoceanski poleti so za reden zračni promet brez pomerna. Tu gre brez izjeme za letala, ki so bila tako preobčena, da zahteva varnost poleta in konstrukcije letala ni izpolnjena.

Zagovorniki aeroplana pravijo, da sploh ni letal, ki bi se lahko delil časa držala na razburkanem morju in da je torej najpametnejši sploh ne misli na to, da bi se letalec spustil na morje, da bi se letalec lahko spustil na razburkan morsko gladino in ostane na nji več dni. Žal se je treba dati, da nikoli ne bo odstranjena varnost, ki preti letalcu, če je prisiljen spustiti se na morje. Kaj se zgodi z aeroplano, če se mora spustiti na morje? Če ni težje poškodovan, se obdrži nad gladino s pomočjo praznih posod in posebnih naprav. Pač pa gre pod vodo trup ali pa tudi kabina z vsemi instrumenti in zalogami. Neprimerno ugodnejši je položaj posadke dobro konstruiranega hidroaviona, ki ostane ves nad vodo in ima posadka možnost poslati na vse stran!

Tudi glede izgledov hidroplana na dolge proge so mnjenja deljena. Zadnja leta je močno napredovala misel, da bi se hidroplani spuščali neposredno na trup. Pa tudi letalo z dvema čolničoma ima mnogo pristašev. Letalo z dvema trupoma je prav za letalo z dvema čolničoma. Privrženci sistema dveh čolničkov in dvojnega trupa opozarjajo na veliko stabilnost hidroaviona med plavjanjem po morju. Toda izkušnje so pokazala, da lahko gradimo hidroavion z enim trupom, ki so zelo stabilni. Dvigati to stabilnost preko gotove meje je brezpostreno. Dva čolnička ali dva trupa sta vedno težja od enega, obenem pa je tudi zračni odpor večji. Po mnenju tovarnarja Dorniera bo imel hidroavion za dolge proge samo en trup in manj se bo spuščal.

Posadka letala, ki hoče poleteti čez morje, torej nastopi več kilometrov dolgo in nad 20 ur trajajoč pot, mora štetiti vsaj šest mož in sicer dva piloti, dva navigatorka radiotelegrafista in dva mehanika. Jasno pa je, da za prevoz dveh ali treh potnikov ni mogoče imeti take posadke. Če se pa število potnikov podeseti, je treba posadko vsaj podvojiti, a s tem pade prevoznina za potnika na tretjino. Podoba načela velja za uporabo pogonskih snovi in amortizacijo letala. Vse je odvisno od zadostnega števila potnikov, ki jih mora biti vsaj 20 do 30, če gre za polet nad 10 ur in če hčemo potniku udobno potovati z letično ladjo. Udobnost in varnost sta glavna pogoja uspešnega potniškega zračnega prometa in zato je Dornier preprčan, da se bo dal prekoceanski potniški promet organizirati le s pomočjo letečih ladij.

Postal je mehanik, strojnik in nad kolesi v koleski stroj je razmislil, kakšen stroj bi dal ljudem, da bi jih trajveč koristili. Ljudje so se mu smejali. Toda ko je prišel 1. 1877 Ford dečat k Edisonu v Detroit, se je genij nad njim zamislil. V tem dečku nekaj tisti, ki pomisli Edison. In prav je imel. Leta 1903 je ustanovil ta deček Ford Motor Company v Detroitu z delniško glavnico 100.000 dolarjev. Leta 1925 je predstavil Ford Motor Company kapital 750.000.000 dolarjev. Lani je izdeloval Fordovo podjetje 8750 avtomobilov dnevno, poleg tega pa tudi mnogo letal.

Lani pozimi je Ford pretesel vso Ameriko. Kaj se je, da Hoover ni bil ponovno izvoljen za prezidenta. Banke so zapirale okenca in revolucija je bila na pragu. To je bilo nekaj, kar je oponzirilo Roosevelta, da je začel razmisljati, kako najti izhod. Rooseveltov program bi lahko imel napis: »Made in Detroit, Ford«. Ford je standardiziral avtomobil in napravil iz njega vozilo, ki ga je lahko kupil delavec. Dal je svojemu delavcu visoko plačo in mu omogočil živeti kot gospod. Da ni star 70 let, bi najlepše proslavil njegov jubilej, če bi ponovili to, kar je rekel o njem Edison: V tem dečku nekaj tisti.

Dobro jo je zavrnili.

— Dovrij, ki ste mi ga povedali, gospod, je star najmanj 50 let.

— Gospodina, vi imate pa res izberen spomin.

Kdo je srečen.

— Vaša hčerka je torej že poletela omožena. Je srečna?

— Da, mož jo nosi na rokah. Vsako željo, ki ji je prečita iz oči, morava izpolniti midva z ženo.

Imeniten jetnik.

Paznik: Številka 99, ali ste me klicali?

Jetnik: Da, klical sem vas, da bi mi odklenili vrata, ker moram postaviti pred nje čevlje, da mi jih osnazi.

Svet hoče biti varan.

— Povej mi, ali ljubiš svojo ženo?

— Nad vse jo ljubim.

— Zakaj pa hodiš vsak teden z drugim dekletem?

— Saj veš, da hoče biti svet varan.

POUK

STROJEVNI POUK

med počitnicami se vrši vsak dan od 6. do 9. ure zvečer.

— Začetek 3. avgusta. Vpisovanje od 1. avgusta in dalje vsak dan od 6. do 1/2. ure zvečer.

Tečaji za začetnike in izvežbanice.

Solnina znižana. CHRISTOFOV

UCNI